

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 171 / 16. ročník

Na Expedici prales nás Litovelským pomoravím provedl náš bývalý člen Datel. Více o akci uvnitř čísla.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci březnu roku 2005.

Slovo Degandawidy úvodem

Nazdar bojovníci kmene SHAWNEE. Je tu jaro a s ním další měsíc oddílové činnosti, navržený v Plánu akcí, který sestavilo nové náčelnictvo kmene. První výpravou je Výstup na K2, jinak též výprava na Rabštejn. Do tábora nás čekají akce další, některé tradiční a jiné méně.

Minule jsem se zabýval novým náčelnictvem. Nové náčelnictvo se pomalu zabývá ve svých funkcích. Takže tentokrát něco k našim družinám.

Potěšující je zejména, fakt, že se podařilo oživit družinu Vlků, která se pod vedením rádce Draka začíná vzmáhat. Dokazují to i výsledky měsíčního bodování Javorové nažky. Celá polovina družiny Vlků se dostala hned za rádce Káňat Ječmena, což je potěšitelný výsledek. Určitě je to zásluhou celé družiny, která snad začíná fungovat

jako parta, ale přeci jen bych chtěl vyzvednout zásluhy Draka, který svým přístupem a nadšením družinu formuje. Jeho pozice není lehká, protože někteří členové jsou skoro stejně staří jako on. Drak přešel z dobře fungujících Káňat do Vlků, kde musel svoji pozici budovat od začátku. Dnes po dvou měsících se zdá, že se to s podporou podrádce daří.

Káňata jsou však Vlkům zdatnou konkurencí a tak uvidíme, jak si naše družiny povedou na táboře!

Samostatnou kapitolou jsou Sovy. Po slabším období ne(rádcování) Mony se zdá, že věc vzal pevně do rukou sagamor OHYIESA a Sovy se začínají vzmáhat. Bylo by dobré, kdyby se Mona do dění v družině zapojil jako podrádce. Mono vydrží!

Do dalšího období doufám, že se našim družinám pod vedením rádců povede dobře. Myslím, že současní rádcové našich družin jsou velice kvalitní a málokdy v historii jsme měli tak dobré všechny tři rádce.

Důležité ale je neusnout na vavřínech, pokusit se přivést nějakého nováčka a neustále se zdokonalovat, tj. občas si něco o skautingu přečíst. V tomto máme ještě velké mezery!

Důležité údaje:

Redakční rada se koná:	Vždy na kmenové radě
Uzávěrka příspěvků čísla 171 je:	V neděli 1. května 2005
Číslo 171 vyjde:	V pátek 6. května 2005

Chtěl bych požádat zejména starší bojovníky (oddílové a družinové rádce, podrádce, a všechny další, aby tyto jednotlivé termíny sledovali a zavčas svoje příspěvky odeslali nebo odevzdali.

Rendy

Bodové menu – duben

1. Šifra:

Jako obvykle na začátek šifra, jejíž vyluštění vám přinese 15 bodů.

Pro vyluštění této šifry může pomoci informace, že je používána česká abeceda, do které samozřejmě patří písmeno CH.

2₄1₃1₅3₄1₅//4₅3₄4₅1//4₂4₄1//4₄3₁1₂

2. Ječmenova (možná Drakova) detektivka:

Prakticky by to byl asi zázrak, kdyby se v kůře objevila detektivka, ale kdyby náhodou, tak za její vyřešení získáte 10 bodů.

3. Pohled za obzor:

Tak zase po nějaké době tady máme otázky k článku z minulé kůry. Za každou odpověď můžete získat 4 body.

1, Kdy proběhl poslední Valný sněm?

2, Kolik skautů bylo v roce 2003 registrováno za šumperský okres?

3, Kdo je současná náčelní Junáka?

4, Kolikátý Valný sněm se letos konal?

5, Kdo je na obrázku vedle článku a jaká jeho funkce?

4. Tarzanovy aktivity:

Protože jsme tu letos žádný pracovní úkol neměli a naše klubovna potřebuje naši péči a aktivitu, tak bude v dubnu prémie za každou navštívenou Tarzanovu aktivitu neobvyklých 20 bodů! To samozřejmě platí i pro aktivitu v prvním dubnovém týdnu – to je taková odměna pro ty, kteří to myslí s naší klubovnou opravdu vážně.

Bodování v březnu:

Jako obvykle takové malé hodnocení bodování z minulého měsíce, které se týká především dobrovolných aktivit. Takže za bodové menu bych chtěl tentokrát pochválit především Ječmena a Netopýra, kteří nejenže získali plný počet za menu, ale taky plný počet za MIČKINIKWOVY ptáky a osobnosti. Za toto získali oba 96 bodů!!!

Určitě si zaslouží malou pochvalu i Drak, který získal všechny body z bodového menu a taky členy družiny Sov Káněte a Dračáka, u kterých body za bodové menu nejsou obvyklé. Jen tak dál kluci.

Dále získali hromadu bodů Ječmen, Martin, Netopýr, Lukáš a Lišák za to, že chodí na Tarzanovy aktivity a jedinými bojovníky, kteří si v březnu nechali započítat body za orlí pera, jsou Dračák a Káně.

Mauglí

Expedice prales

Na začátku měsíce března jsme se vypravili do Litovelského pomoraví. Tato výprava slibovala zajímavé zážitky hned z několika důvodů – zaprvé Chráněná krajinná oblast Litovelské pomoraví je jedno z našich nejzachovalejších území. Dále zde pracuje jako dobrovolná stráž náš bývalý člen Datel, který je velkým odborníkem na přírodu. A zatřetí, jak již název napovídá, bylo území po tisíciletí vytvářeno řekou Moravou, takže má svůj vlastní ráz.

Hned na začátku ale musím říci, že účast na akci nebyla valná a spousta bojovníků se vůbec neobtěžovala s omluvou. To je špatné a již jsem měl tu čest s některými hříšníky mluvit. Pokud se nepolepší, tak uvidí. Ale zpět k akci.

Vlakem jsme dojeli do Olomouce, kde na nás již Datel čekal. Začátek našeho putování byl v Horce, kde začínala naučná stezka vedoucí nejjihnější částí Litovelského pomoraví.

Nebudu popisovat vše, co jsme na naučné stezce viděli. Od Datla jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí.

Bojovníci, kteří absolvovali tuto výpravu, již vědí, co je to meandr, bobří skluzavka, jak řeka vytváří krajinu, i to čím se vyznačují lužní lesy a proč jsou tak důležitým ekosystémem. Také jsme se dozvěděli co je přírodní památka a jak ji v přírodě najdeme.

Pro některé byl hlavním zážitkem divočák, který na nás mrkal z druhého břehu řeky. Také jsme viděli stromy ohlodané od bobrů, kteří se u nás po dlouhých letech opět vyskytují.

I přes slabší účast byla akce povedená, protože se jí účastnili pouze ti, co berou skauting a přírodu opravdu vážně. To ale neznamená, že na výpravě nebyla legrace – viz. Ječmenovy rukavice „zapomenuté“ u Nákla. Kdo na akci nebyl, může pouze litovat.

Důležitým aspektem této akce byla ekologická výchova – tedy snaha dozvědět se něco o přírodě a o tom, jak se k ní chovat, abychom ji pokud možno nepoškozenou předali dalším generacím. V tomto byl hlavní význam celé akce. Aktivní byl zejména Martin, který se zajímal o vše, co s ochranou přírody souvisí a živě s Datlem diskutoval. Chystání akcí pro takovouto bojovníky je radostí.

Na závěr akce vyšla další Kůra a bylo vyhlášeno bodování za měsíc únor.

Chci poděkovat Datlovi, že si na nás našel čas a že se s námi podělil o svoje obrovské znalosti v oboru příroda a její ochrana.

Za Netopýrem vlevo je vidět strom dole ohlodaný bobrem

Vítání jara

Zima je už pomalu za námi, ve vzduchu je cítit jaro a proto se sejdeme ve čtvrtěk na klubovně – takhle zněla první věta na lístečkách, které jsem vytiskl kvůli akci Vítání jara. Doufal jsem, že se sejdeme v hojném počtu a to se mi splnilo. Účast byla velice dobrá, kromě Leštiny, ze které přijeli jen Ohiyesa a Káně!!!! A nejsem si jistý, že je hrkáni oprávněná výmluva na povinnou akci.

Akci jsme zahájili a hned se vrhli na program – nejdříve jsme se museli dozvědět co to vůbec Velikonoce jsou a proč se slaví. K tomu nám pomohla Bible a zábřežští pamětníci, kterých jsem se ptal, jaké zvyky ve svém mládí dodržovali. Některé by se v dnešní zhyčkané době těžko uchytily – například koupel v potoce brzy ráno – pokud by člověk neumřel hned, byl by tak otužilý, že by se dožil přinejmenším sta let J.

Dále nás čekal symbol Velikonoc – pomlázka. Tu jsme si upletli ze tří proutků, které donesli rádcové družin. Všem se povedla kromě Tarzana, jehož osmipramenná (?) pomlázka byla něco mezi mečem, kyjem a staletým dubem. Nechtěl bych být slečnou, kterou by Tarzan pocítil svou přítomností, ani Tarzanem, který by zmíněnou slečnu musel oživovat J.

Čekal nás další bod programu – píšťalka. Náhle ticho přerušil rachot, bouchání a klepání, jak se všichni vrhli na své vrbové proutky. Ti, kteří se vyhnuli nástrahám nože a úspěšně dřívko opracovali, buď kůru moc dřeli, nebo bušili vytrvale ale málo, což nemělo žádný výsledek. Zaujal Šídlo, který své píšťalky likvidoval s neuvěřitelnou přesností J. Bohužel se nikomu nepodařilo svou píšťalku dokončit.

Zbýl nám čas akorát na dvě hry – na Jelena (hráči mají zavázané oči, drží se stolu a snaží se druhého chytit jen pomocí sluchu) – napínavé chvílky střídaly výbuchy smíchu, když lovec utíkal před jelenem a podobně. Druhá hra byla jednoduchá házená do kruhu s jedním hráčem uvnitř, který se snažil získat míč.

Potom jsme uklidili, zakončili kmenovou lelawatikou a rozešli se do svých domovů. Po akci byla na klubovně ještě kmenová rada.

Tarzan se svojí superpomlázkou. Přihlíží Drak

MIČIM

VÍTÁNÍ JARA 24.3.2005

Sešlo se nás docela dost. Kluci s sebou táhli otepi proutí. Ječmen vypadal na mrtvici po zjištění, že místo 70-ti proutků, jich stačilo vzít jen 21! O nic lépe nevypadal ani Drak. Mlčím nám řekl pár věcí o Velikonočních tradicích, vysvětlil co to vůbec Velikonoce jsou, kdy, proč a jak se slaví.

Poté všichni dostali 3 pruty bambusu. Se slovy: "taky se to můžeš naučit!", mí Mlčím podal 3 pruty, málem větší než já! Tak jsme pletli na způsob "základ vánočky".

Pro nedostatek místa byli všichni ohrožováni všemi! Tarzan se pokoušel o pomlázku z 8 prutů, ale konečný výtvar spíše připomínal děravou šavli.

Když Netopýr svazoval pruty k sobě, vždy se mu tam "čistě náhodou" připletl cizí kousek pomlázky! Po dokončení „pletenců“ jsme vyřezávali a otloukali píšťalky. Někteří se začali obávat následků v podobě tiků. Jediný, komu se píšťalka snad i povedla byl Tarzan. Mělo to však háček, píšťalka nepískala, i když byla od stálého funění

Tarzana celá oslntaná. Jelikož už každého bolely ruce, šli jsme si zahrát hru s balonem. Házeli jsme si dokola a když se osoba v kruhu skákající po 1 noze dotkla míče, byla vyměna. Běda jak se míč dostal do rukou Néti! To už toho skákající moc nenaskákal.

Hráli jsme na obry, ale nejlepší byla hra na lovce a kořist. Dva skautiči se honili kolem stolu se zavazanýma očima a občasnými srážkami zpestřovali zážitky jak sobě, tak i nám nezávislým pozorovatelům. Často nebylo možné rozeznat, kdo je lovcem a kdo kořistí. Nasmáli jsme se hodně a snad každému se tahle akce líbila.

3.4.2005 zapsala Helča

Co se děje nového?

Pořád něco, ale to jste asi slyšet nechtěli. Důležité je, že Sagamor wagamed OHYIESA převzal vedení družiny Sov, a tak se již příští měsíc můžeme těšit na zbrusu družinovou stránku Sov. Schůzky mívají v neděli, protože OHYIESA je přes týden v Brně. Jeho čin je o to obdivuhodnější, že se nyní OHYIESA připravuje na maturitu. Proto mu za náčelnictvo přeji mnoho zdaru jak v životě tak v oddíle a těším se, až se OHYIESA po složení zkoušky z dospělosti plně zapojí do oddílového života.

Rendy

„Hlavně nikomu neříkejte, že jsme ze Zábřeha...“ – tak to padalo hodně často aneb

Akce Hedgehog

Vyjeli jsme brzo, brzičko, no fakt brzičko (ve dvě odpoledne:) a sešli se v počtu hmm... jen si to spočítejte: I, Drak, Tarzan, Netopýr, Rendy, Cesták, Ječmen, áá to by mohlo stačit. Tak jsme všichni koukali na Ječmenův ultra malý batoh a také na mé pancéřové vozidlo, od něhož bylo lépe držet se dál.

Tak jsme nějak nasedli a jeli do... ehm to si zrovna nemůžu vzpomenout (*Staré Město u Uherského Hradiště*). Hlavní ale bylo, že jsme jeli. Dokonce jsme dojeli a dvakrát úspěšně hledali v nepojmenovaném městě autobus. Tak jsme u jeli tím autobusem a já tam málem přizabil jakýhosi chlápka, na něho spadla má dvoulitrová minerálka z mého batohu. Nakonec to ale nějak rozdejchal. Rádi jsme rychle vypadli a dali se se západem slunce v zádech nahoru a nahoru a pořád dál. Kdy jsme byli na vrcholu, tak tam stála metasekvoj s uštěřeným vrškem od bleska. Tam jsem u všichni funěli jak lokomotivy a tak jsme to asi po kilometru zapáchli a za úplné tmy dělali stany. Rendy, ten si hodil dvě celty přes hlavu, Drak s Ječmenem hodili se do áčka a Tarzan ,Něta, já, Cesták kuchtili jakýsi 3 áčka spojený dohromady.

Vrcholem dne byla debata ve stanu, jež nás každého jistě obohatila a donutila se zamyslet. A tak jsme spali jako berušky. Ráno se vzbudíme do prolitého prostředí, a tak vyhřeju stan plyňákem a zalezu zase spát. Nakonec jsme se vykopali ven a vyrazili out.

Šlapali jsme do kopečku na krásnou vyhlídku na ní jsme hlavně pozorovali Draka a Ječmena, jak se škrábou do kopce, jelikož vyrazili chvíli po nás. Šlapali jsme a kolem nás se rozprostíral nádherný lesík, složený z modřínů a buků a obemletých skal. No prostě nádhera.

Po čase jsme došli ke kostelíčku svaté Barbory a tam blbli na stromu spadlým. No a ještě jsme něekli, že jsme byli spali v rezervaci CHŘIBY. Potom u nás čekal tamější hrádek Buchlov a jeho sklepy, jenže to bylo zavřený a tak se zamítl návrh tam vlízt (můůůj nápad!!!!). Tam jsme také šlapali jakýmsi klenutím, zvaným hvězdná brána.

Cestou také padali nějaké hlášky inteligence. Například 1 Sb...=.... absolventi pochodu ví, o čem mluvím. Nééé? Nebo také: „Ječmene, klesá ti inteligence na 100 Sb. Cestou jsme se dostali na Cimburk = hrad, poblíž něho jsme se utábořili. Stěžii postavili stany a udělali voheň. Jelikož mi nateklo do goráčů vrchem, tak jsem je sušil. To bylo v pohodě, ale potom mi jaksí blafla jedna termo ponožka (dodnes ji schovávám v šuplíku) a tak ju Tarzan vomlátíl o šutr aby zhasla, a tak se následně zvedla vlna smíchu:).

Večer jsme si povídali se sovou a ta se po čase Netopýra lekla a uletěla. Večer jsme zase povídali o skautingu a vedli volně debaty. Zítřejší ráno byl trochu skluz a tak jsme valili a bloudili a nakonec dovalili na nádraží li hledat po Kroměříži cukrárny – marně. A potom jsme vlastně, bez omrzlin a tak dále dojeli domů.

Největší záťah byla ta sobota a největší zima byla první noc. Jinak velice good výprava.

Mara

Hodnocení akce Hedgehog

Akce byla další akcí konanou pro starší bojovníky. Cílem akce bylo stmelit náš kolektiv a podívat se na místa, kde ještě skoro nikdo z nás nebyl (kromě Draka, ten byl už asi všude). Akce byla naplánována jinak než předchozí – jednalo se o třídní jarní výpravu s možností věnovat se více stejně starým kamarádům a dozvědět se taky něco o skautingu. Myslím, že obojí se celkem povedlo.

Od pátku do neděle jsme prošli jižní část Chřibů. V pátek jsme vyrazili z Břestku (u Uherského Hradiště). Nešli jsme daleko. Hned po pár metrech jsme narazili na největší sekvoji v Evropě – původně 60 metrů vysoký strom, který ale byl částečně sražen bleskem. Jeho obvod dole u země byl ale víc jak 8 metrů a vysoký byl přes 40 metrů. Tento strom jsme důkladně prozkoumali. První noc jsme spali nedaleko pod celtami. Měli jsme debatu o skautingu a souvisejících věcech. V noci bylo krásně teplo.

V sobotu nás čekala hlavní část cesty – šli jsme po stopách jihomoravské přírody, ale také naší historie – území, které jsme procházeli bylo kdysi centrem první slovanské říše na našem území – Velké Moravy. Prošli jsme skutečně několik zajímavých míst – kromě té sekvoje například Břestickou skalku s krásným výhledem, rezervaci Barborka s mladými buky, kostel Svatou Barboru s hrobkou, pak jsme zvenku viděli hrad Buchlov. Tam bylo asi 35 cm sněhu, takže jsme měli co dělat.

Poté nás čekal další úsek cesty, na níž jsme přišli ke svatému Klimentu. Zde byl kostelík, kde jsme napsali zápis do knihy a hlavně ocelová zvonkohra, se kterou se někteří pořádně „vyblbli“ (Drak). Pokoušeli se zahrát písničku, ale nikomu se to nepovedlo, ačkoli tu byly i noty. Bylo to místo, kde dle legendy působil samotný svatý Metoděj. Taky tady byly symbolické hroby některých svatých.

Pak už nás čekal cíl cesty hrad Cimburk. Je to zřícenina, která se ale opravuje. Ten správce se před námi schoval (asi se nás lekl) tak jsme toho moc neviděli. Horší bylo, že celý den tálo a všichni měli boty skrz. Nejhorší ale bylo, že začínalo přituhovat a tak jsme hledali místo na noc.

Náhodou jsme našli perfektní plácek, asi tábořiště nějakých místních skautů. Bylo zde ohniště, dřevo, místo na stany. Tak jsme postavili stany a udělali oheň. Byla pohodlička. Všichni sušili boty, každý si něco vařil a ohříval se u ohně. Martinovi shořela termoponožka a Netopýr si povídal se sovou, která mezi nás přiletěla. Večer jsme opět diskutovali o skautingu a musím pochválit všechny ty, kteří se aktivně zapojovali. Docela jsme se i zasmáli – hlavně díky Ječmenovi.

Horší to ale bylo ráno. V noci bylo asi –5 stupňů a tak všem zmrzly mokré boty. Naše obouvání tak připomínalo tanec z lidožroutského ostrova. Naštěstí Tarzan udržel přes noc oheň a tak jsme pomalu rozmrzali.

Bylo krásné ráno a nás čekal poslední úsek cesty – domů. Po dvou hodinách jsme došli do Koryčan, odkud jel autobus. Cesta domů probíhala v pohodě. Dokonce jsme zjistili, že v Kroměříži není žádná cukrárna, tak jsme si nechali zajít chuť.

Doufám, že zúčastněným bojovníkům akce něco pozitivního přinesla – třeba chuť do další práce v oddíle.

Chci poděkovat všem, kteří se akce účastnili za to, že svým chováním přispěli k dobrému průběhu akce. Nebyla to akce úplně jednoduchá – ať už počtem kilometrů ve sněhu, nebo chladným počasím. Všichni ji ale absolvovali se ctí. Takže nashle na podzim!

Rendy

POSTŘEHY ZIMY - Předjaří r. 2005

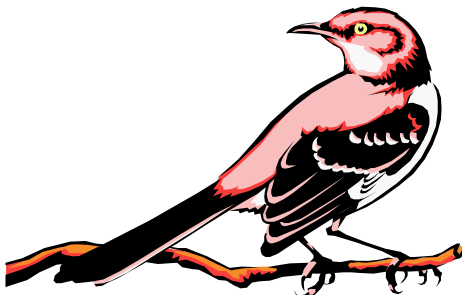
Po celou zimu k nám do krmítka létalo spousta druhů ptáků. Například: sýkora koňadra, sýkora modřinka, kos černý, vrabec obecný, hyl, dlask tlustozobý, drozd kvičala, zvonek zelený, stehlík obecný, sojka obecná, ořešník kropenatý, čížek lesní a další.

Také k nám létalo káně nebo poštolka která se Unkasovi (taťkovi) vůbec nelíbila (nelíbila se ani slepicím) a štválo ho, že nám chytá ptáky, o které se stará celou zimu! Dlask je prý vzácný, ale mně se to vůbec nezdálo. U našich krmítek jich bylo vždy nejméně deset, ale v krmítku byl vždy jen jeden dominantní sameček a ostatní museli sbírat kolem.

Je to „sranda“ když člověk pozoruje, jak kos „zápasí“ s jablkem, které je skoro tak velké jako on, když si sýkorka přijde zobnout tuku. Přitom málokdo ví, že je to každodenní boj o přežití a skoro všichni snad tuší, jak by mohli, zvířátkům v zimě pomoci. Myslím, že každý kdo jen trochu může pomoci, by pomoci měl. Určitě stojí za to, uslyšet na jaře to štěbetání, nebo vidět z jara čížky či sýkorky vyvádět mladé! (No, vrabci nám alespoň pomohou s úrodou obilí, jak je znám!)

Zvláštní je, že vrabci mu nevadili! Sýkorka nikdy nezůstala v krmítku sedět, jako nenasytové vrabci. Vždy sebrala semínko a odletěla ho sezobnout jinač. Jen když v krmítku bylo prázdné, rozloupnula si semínko na místě. Vrabci se každou chvíli poštuchovali. Čížci skromně sbírali semínka pod krmítkem, hýlové a zvonci jakbysmet. Každý pták je trochu jiný jak svým chováním, tak i vzhledem. Dlask si jednou dokonce přišel prohlédnout moje rodiče k oknu! Takže zírali nejenom naši, ale i pták.

Celou zimu pozorovala a pro Březovou kůru dne 3.4.2005 zapsala Helča

Družina Vlků

Va. Dráček – Rádce.

Ga. Netopýr – Podrádce, mám na starosti hry a OP.

Va. Béd'a – Topič, vede si celkem dobře, ale v poslední době trochu povolil.

Boj. Sběratel – Nástěnkář, trochu zbrklý.

Boj. Šmodrch – Někdy je se Sběratelem hodně protivný.

Boj. Dušan – Na sněmu se stal bojovníkem rodu vlků, je uvážlivý a to se v naší družině cení.

V měsíci březnu jsme procvičovali květiny stejně jako minulý měsíc, ale tento měsíc jsme k tomu přidali i historii, kterou jsme minulý měsíc jen tak našli. Dále jsme jednu družinovku šli na proutky, které byly zapotřebí na přicházející čtvrtěční akci Vítání jara. Další družinovku (16.3.2005) jsme byly na přednášce o knize: Putování Krajinou Studánek a Pramenů. Tato přednáška byla v městské knihovně. Tuto přednášku měl na starosti Miroslav Kobza, který se narodil v roce 1969 v Zábřeze a když byl mladý tak chodil do Stopařů pod přezdívkou Mamut. Dále má Miroslav Kobza pořady na Českém Rozhlase Olomouc:

- Ø Toulky Krajem – Neděle 10:00, opakování Čtvrtek 19:00
- Ø Pohlednice od Pradědu na Hanou – Pondělí – Pátek od 19:30
- Ø Vysílal se i pořad Legendy studánek a pramenů

V knize, o které byla tato přednáška, popisuje Miroslav Kobza známá i méně známá místa se studánkami (Sv. Trojice, Travná,.....) .

Netopýr

Koníci

Další měsíc uběhl, a Koníci pokračují ve své pouti skautským životem.

- většina Koníků byla přítomna na akci Vítání jara, kde jsme si mohli vyzkoušet pletení pomlázky a výrobu píšťalky.
- na schůzkách teď většinou hrajeme hry (některé pod Kutilovým vedením)
- jedna ze schůzek byla v duchu iluzorní magie, o níž jsme se dozvěděli mnoho zajímavých věcí.
- třetí družinovku jsem ze zdravotních důvodů nemohl vést a proto ji za mě převzal Tarzan, za což mu patří můj dík
- jaro je tady a proto začneme s vycházkami do probouzející se přírody
- má ubohá kytara je na dlouhou dobu mimo provoz a proto nezpíváme (k velké radosti některých členů)
- na poslední schůzce jsme začali delší, pětietapovou hru, ve které zatím vedou elfové (moje malíčkovost) – ovšem náskok není velký a jsou před námi ještě dvě rozhodující etapy.

Za Koníky zapsal Mičím

ČLENOVÉ DRUŽINY KÁŇAT:

Ječmen - Rádce

Martin - Podrádce. Stará se o sbírání známek, ale už je párkrát nedonesl (a navíc fandí Zlínu).

Lukáš - Bojovník, v tomto měsíci skončil těsně za Lišákem v družinovém bodování a nedělá ani moc bugr kromě poslední schůzky.

Lišák - Bojovník. V tomto měsíci byl na 1. místě v bodování, ale zdá se, že má jen jediného soupeře Lukáše, taky dělá celkem bugr.

Grizzly - Bojovník. V měsíčním bodování skončil na 4. místě a předešel ho i mnohem mladší Šídlo, a nebylo to jenom tím, že nebyl na jedné schůzce.

Šídlo - Bojovník. V měsíčním bodování skončil na 3. místě a předešel i mnohem staršího Grizzlyho, jenom by nemusel chodit pozdě na schůzky.

Krtek - Nováček. Tento měsíc nebyl na třech schůzkách, protože byl nemocný a tudíž skončil poslední v družinovém bodování, příště by se měl také před družinovkami omlouvat, že je nemocný.

Nováčkovská, kterou si z naší družiny splnili Martin, Grizzly, Lukáš a Šídlo

Na schůzkách:

Na schůzkách nečekaně postupujeme v OP 3 000 a 2 000, poslední měsíc jsme se dosti učili stromy a výsledky jsou zlehka znát. Hrajeme také nové hry a změnilo se obsazení týmů v etapovce, protože odešel Marcel. Také bych chtěl napsat, že odešel Marcel. Jinak co ještě děláme na schůzkách, například se nám povedlo úspěšně urvat střechu u vchodu do dolní klubovny, když jsme na ní plnili jedno OP. Také je dobré, že na úterý chodí do klubovny více Káňata než Vlci. A závěrem co říct jiného než, že odešel Marcel.

Článek napsal:

Vítěz minulé Javorové nažky, držitel Zlaté baterky, rádce družiny Káňat Va. Ječmen

Neuvěřitelné, ale skutečné...

Už je to zase tady! Další skandální odhalení v našem oddíle! Po minulém článku se někteří členové rozhodli emigrovat, aby nebyli spojováni s nikým, kdo tak zostudil pana prezidenta (ten b***k Mauglí). Prostě se rozhodli na náš oddíl zapomenout a vrhli se po Šmodrchově vzoru do světa šoubyznysu. Ale nic není tak lehké, jak se na první pohled zdá. Důkazem jsou následující dva tragické příběhy našich členů, kteří se po svém neúspěchu rozhodli do oddílu v tichosti vrátit, a tak je nyní můžete zase vídat na akcích. Vemte si z nich ponaučení!

Prvním nešťastníkem, který se nechal zlákat vidinou televizních kamer (asi dle Drakova vzoru) je **Dušan!!!** Ano, ten vzorný a hodný kluk **Dušan**, který až dosud trhal mouchám nohy jen o víkendů a dokonce udělal dobrý skutek (minulý rok v létě, ale už nevím, který to byl).

Dušan se zkrátka rozhodl, že se pokusí ucházet o post moderátora v pořadu Tenkrát na východě, místo Kamila Urbánka, který s tím už chtěl seknout. Smůla však byla, že Dušan přišel na konkurz v oddílové čepici, což se režisérovi nelíbilo. Chudák.

Druhým a daleko smutnějším příběhem je osud našeho rádce rodu Káňat **Ječmena**.

Ječmen se rozhodl stát se popovou hvězdou a dokonce se účastnil předávání cen Grammy v Americe. Byl však vyfocen, jak ukazuje rukou známý symbol „V“ a k tomu toho říká: „Mír, bratře.“ To by ještě nebylo tak hrozné.

Uprostřed předávání cen však vtrhl na pódium a do mikrofonu šokovanému publiku sdělil: „Nejsem žádný filozof, ale toliko vím: Usáma Bin Ládín neexistuje. Toho si vymyslel prezident Buš. Mír, bratři a sestry.“

Co dodat? Byl zatčen ochrankou. Ptali se ho, odkud je a co je zač, ale Ječmen pouze pořád mlel „bratři ze Šavanů“. Tak byl poslán do rezervace pro Indiány v Arizoně. Odtud se mu podařilo uprchnout pomocí známého šavanského náčelníka Malé želvy. Dnes je Ječmen již doma a prý chystá se příští rok na udělování Oscarů.

(rjb)

ČLK Stříbrná řeka

Heslo akce: „Se ztrátami se počítá“

Mauglí a já jsme se rozhodli, že se vypravíme na jiný čekatelský kurz, než jaký dělají Tarzan s Plamenem a Ohiyesa ze dvou důvodů – zaprvé je ten náš dál J a zadruhé, abychom mohli naše kurzy porovnat a dát dohromady tu nejlepší variantu.

S Mauglím jsme nasedli do vlaku směr Kolín v pátek 1.4.2005 ve tři hodiny. Už v sedm (J) jsme byli na místě – na nádraží ve Světlé nad Sázavou. Už tam stál hlouček cizích lidí a stálo nás hodně odvahy se k nim přidat a přijít k nim. Nicméně jsme to udělali a právě včas, neboť přišel Datel s dalším instruktorem – oba byli oblečení do černých obleků, měli kravaty a černé brýle.

Představili se jako tajní agenti a předali nám diskety s důležitým materiálem. Těch se ihned ujali VLCI (Vůdcovský Lesní Kurz) a utíkali sehnat na nádraží počítač. Naštěstí se jedna z disket rozpadla a odhalila nám své tajemství – soupis asi 40-ti bodů, které jsme našli a zakroužkovali na mapě. Potom přišel zpátky Datel a vysvětlil nám podrobnosti – rozdělili jsme se do čtyř týmů (Mauglí a já jsme nebyli ve stejném), rozdělili si body na mapě, batohy dali do aut a vyrazili. Nevím, jak to bylo s Mauglího skupinou a tak vám popíši, jak to bylo s naší.

Napřed jsme šli do městského parku hledat památník A. B. Svojsíka. Po hodině hledání, vyhýbání se opilé mládeži a ptaní se spousty lidí (kteří nás posílali opačně, neboť si mysleli, že je to apríl) jsme ho našli – byl společný s památníkem J. Wolkera a proto jsme ho nemohli najít ani na pláncích v parku. Nicméně jsme u něj našli obálku s kouskem šifry a podrobností o našem okolí. Rozdělali jsme si i čokoládu na oslavu (potom jich už moc nebylo).

Vyrazili jsme dál – a tím začala naše dlouhá a únavná cesta. Postupovali jsme od místa k místu, od obálky k obálce a vraceli se, protože jsme šli občas špatně. To už začínal hovor v naší skupině, když jsme se začali pomalu poznávat, který okolo druhé hodiny ranní zase utíchal – z únavy. Každý měl své krizové období, kdy musel zatnout zuby a jít dál. Okolo čtvrté hodiny nás dopředu táhla spíše vůle, než svaly. Nicméně všechny čtyři skupiny dorazily v pět hodin na určené místo. To místo bylo poblíž Lipnice. Všichni doufali, že už půjdou spát, ale opak byl pravdou – ještě nás čekal zahajovací ceremoniál na hradě, kde nám naši instruktoři vše vysvětlili a pozdravili se s námi. Až pak jsme mohli jít další čtyři kilometry na naši základnu Orlovy. Tam jsme upadli do spacáků a usnulu hlubokým spánkem – bylo sedm hodin – za dvanáct hodin ostrým tempem bez zastávek a s četnými vracením jsme urazili něco přes 35 kilometrů a kdyby se mně někdo zeptal, jestli nechci na procházku, moc příjemný bych asi nebyl J.

Probudili nás v jednu hodinu, potom jsme posnídali (nebo spíše poobědvali) a začal blok seznamovacích her, při kterých jsme se dozvěděli jména všech našich kamarádů. Po hrách jsme opět vyrazili na cestu – tentokrát k památníku J. Wolkera, jenž byl schován v lese. Po návratu zpátky jsme se rozdělili na dvě skupiny – na VLKY a ČLKY (čekatelé, tudíž i já s Mauglím) a debatovali o probdělé noci a uslyších kilometrech. Pak jsme šli spát. Ráno jsme vstali, posnídali, zabalili si a uklidili chatu. Následovalo slavnostní rozloučení. Mauglí a já jsme se rozloučili a protože jsme museli stihnout 12 km za necelé 2 hodiny, vyrazili jsme zabíjáčským tempem, které nám vydrželo až na nádraží (posledního 1,5 km jsme běželi). Bohužel jsme vlak nestihli a museli čekat na další L.

Závěr: Tato akce byla nejdrsnější a zároveň nejlepší, kterou jsem asi zažil. Našli jsme si nové skvělé kamarády a naučili se spoustu nových věcí – hlavně se nevzdávat!

Připomínka pro Tarzana, Plamena a Ohiyesu: Udělali jste chybu, že jste nejeli s náma.

**Tak příště, Stříbrná řeko!!!
Mičím**

Slovník pojmů

Aneb něco k doplnění skautské univerzity

B

Biochemický cyklus - patří ke třem nejzákladnějším planetárním cyklům. Probíhá při něm výměna látek mezi živými organismy a jejich okolím, to znamená půdou, vodou a vzduchem. Tento cyklus je tvořen procesy, jako je fotosyntéza, dýchání, potravní řetězce. Do biochemického cyklu zasahuje člověk velmi podstatně svou zemědělskou činností, kácením stromů a samozřejmě průmyslovými odpady.

E

Ekologie - vznikla jako obor přírodovědných věd již v minulém století. Dnes má tento pojem - toto slovo - dva významy. Zprvce se jedná o vědu, která zkoumá vztah živých organismů k sobě navzájem a k prostředí, v němž se vyskytují. Z druhé se tohoto označení užívá pro všechny aktivity člověka, které se zabývají životním prostředím od politiky až po jednotlivé ekologické organizace.

Ekologické krize - vyvolává je jakékoli závažné narušení přírodní rovnováhy v ekosystémech, způsobené činností člověka. Jsou to vlastně malé i velké katastrofy postihující menší či větší oblasti. Například je to dopad škodlivých emisí, kyselých dešťů, chemických postřiků. K velkým ekologickým problémům patří také zvyšování radioaktivity přírody, ozónová díra, změny klimatu způsobené kácením deštných pralesů. Stejně závažný dopad má naše chování v každodenním životě - vylévání vyjetých olejů z aut do volné přírody, vypalování mezí, odpadní vody z našich domů vtékající bez úpravy v čističce do vodních toků, zbytečné kácení stromů apod. Je až neuvěřitelné, jak člověk přírodu - svůj přirozený životní prostor - systematicky a bezohledně svou aktivitou ničí.

Ekosystém - může jím být libovolný kus přírody -menší: zahrádka, les, louka, rybník, ale i větší: moře, oceán, stát, kontinent. Zahrnuje všechny organismy i neživou přírodu na vybraném území a podmínky života, které představuje teplota, vlhkost, kvalita ovzduší. V ekosystému se vytváří složitá síť vztahů mezi jednotlivými organismy. Dělíme je na producenty, konzumenty a destruenty. *Producenty* jsou zelené rostliny, které vytvářejí organické látky. *Konzumenty* nazýváme živočichy, kteří se živí rostlinnou nebo živočišnou stravou. Pod dalším podivným slovem – *destruenti* - se skrývají různí živočichové, houby a mikroorganismy, kteří spotřebovávají a rozkládají uhynulé organismy a všechny přírodní odpady. Ekosystém má schopnost sám sebe obnovovat, přizpůsobovat se změněným podmínkám a vyvíjet se.

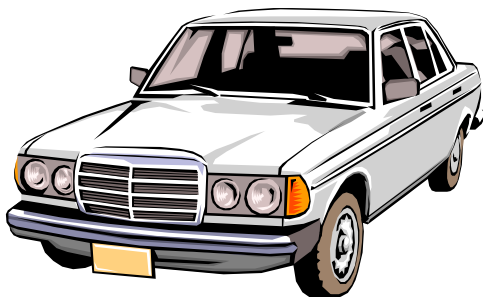
Ekosystém v ČR - život v každé zemi velmi ovlivňuje typ podnebí a krajiny. V závislosti na zeměpisné šířce a nadmořské výšce převládají v jednotlivých oblastech určité porosty a ty vytvářejí specifické ekosystémy. Naše republika leží v pásu opadavých listnatých lesů. Klimatické podmínky s dostatkem srážek podporují vznik přirozených lesních ekosystémů. Bezlesích oblastí u nás bylo minimálně. Několik tisíc let trvající působení člověka se ale projevilo na tváři krajiny.

POKRAČOVÁNÍ někdy PŘÍŠTĚ
Ječmen

Troška v kase, balík v autě

„Pořádně si to nasad', ať nedopadneš jako ten blb, co si ve dveřích špárkasy natáhl kuklu otvorama pro oči dozadu, nic neviděl, a než si kuklu srovnal tak ho srovnala ochranka“, ušklíbl se Fořt na Vonku.

Auto zabrzdilo u stojanu benzinové pumpy a oba muži s kuklami na hlavách vběhli do místnosti pokladny: „Naval prachy a budeš žít. Jinak...“, namířil Fořt pistolí čerpadlářce na nos. Vyděšená žena otevřela pokladnu a ustoupila ke zdi. „Do háje, je tady jen pár tisícovek, jak to?“ zařval Fořt. „Tržbu odvezli před hodinou do banky“, zakoktala žena. Fořt vybral z kasy i drobné a přibalil i tři láhve becherovky z regálu a rychle vyběhli, naskočili do auta a pneumatiky zahvízdaly: „Teď už baba volá poldy a je hrdá, že si pamatuje espézetku. Neví, že je jim na ukradeným autě na nic. Táhle je ta lesní cesta.“

Drncali se asi kilometr, sjeli do lesa a auto nechali auto stát na skryté loučce. „Počkej, ještě sundám značky můžou se někdy hodit.“

Proběhli lesem až k okresce, kde na ně čekal Fořtův syn s autem. Nasedli a v klidu jeli opačným směrem znovu kolem pumpy: „Co jsem říkal už se to tam hemží policajty“, uchechtli se Fořt. Policisté podle značky našli majitele pana Kozu. Tomu rozčileně skákal hlas až do fistule: „Hlásil jsem to už dávno, hned jak mi ho ukradli. Čert vem auto, to cvaká pojišťovna, ale já v něm měl pouzdro s třemi ulitými tisícovkami na dárek ženě k výročí!“

Policista vytáhl nevěřicně obočí. „No fakt! Schoval jsem je pod zadní sedačku!“ Reagoval pan Kozu. Druhý den strčil Vonka Fořtovi pod nos noviny: „Hele velkej šéfe, my jsme troškovali s pár drobnějma z benzinky a zatím v tom autě byl balík! Tady to je pět táců euro!“

„Vždyť jsem prohlídl všechny přihrádky a nic. To si ten majitel asi vymyslel – chce vylepšit prachy od pojišťovny. Ale třeba ne. To auto zřejmě ještě nenašli, nic nepíšou. Co když tam zajedeme?“, povídá Fořt.

Když se blížili k odstavenému autu, opatrně se rozhlíželi. Nikde nikdo. Obešli auto ve dvou velkých kruzích – nikde nikdo. Fořt vlezl do auta. Šmáral rukou i pod koberečky. Když se narovnal, strčil hlavu do okénka usměvavý poručík.

„Našli našli. Ale my našli. Auto už našel včera hajný a dal nám vědět. Tak jsme si počkali, kdo si přijde.“

Fořt se podíval přes rameno na Vonku mezi párem policistů, ale nevzdal to: „Co je, my jsme tady normálně hledali houby našli jsme to auto, tak co se do něj nepodívat. A to snad není trestný. Těžko mi budete dokazovat, že jsem tu chtěl ukrást prachy“, ukázal prázdné ruce. „Tady asi ne, ale jinde ano, podíváme se k vám domů. U Fořta v garáži našli schovaný důkaz.“

Jaký, to už je úkol pro vás. Také to, proč poručík už u lesa tušil, že má pachatele.

Řešení u Draka

Stránka zábavy

(Vtipy, Vtipy?, Vtipy!)

Trocha básniček

Potvora

Dvoumetrová potvora,
vkročila k nám do dvora,
asi už k nám nevkročí,
má motyku v obočí.

Otrava

Jedovatá houba,
rostla sama v kleci,
utrhl ji jeden trouba,
teď se svíjí v křeči.

Janko

Velmi rychle běží Janko,
S rychlíkem ho spájá lanko.

Radostné vyhlídky

Až mi bude tak sto deset,
přijde Bůh a zmáčkne RESET.

Na vozovce

Belhám se za autobusem,
kež by mi tak zastavil,
běžím dlouho rychlým klusem,
v tom se infarkt dostavil.

O myších (Podnikatelská)

V uzavřeném Mitsubishi,
chcípily mi v tom hicu myši.

Šneček

Šnečku, šnečku, vystrč růžky,
dokud držím v ruce nůžky.

Rukavice

Našel jsem já na ulici,
sedmiprstou rukavici.
Je to smůla, Boží trest,
když mám prstů jenom šest ?

Ječmen

Obsah čísla 171/16. ročník, které vyšlo 8. 4. 2005:

Ø Slovo Degandawidy úvodem – str. 2	Rendy
Ø Bodování Javorová nažka březem – str. 3	Mauglí
Ø Bodové menu – duben – str. 4	Mauglí
Ø Expedice prales – str. 5	Rendy
Ø Vítání jara – str. 6	Mičím
Ø Vítání jara – str. 7	Helča
Ø Co se děje nového – str. 7	Rendy
Ø Akce Hedgehog – str. 8	Martin
Ø Hodnocení akce Hedgehog – str. 9	Rendy
Ø Postřehy zimy – str. 10	Helča
Ø Heraldika – str. 11	MIČKINIKWA
Ø Psohlavci – str. 12	MIČKINIKWA
Ø Ksigudan – jarní květiny – str. 13	MIČKINIKWA
Ø Aktivity – str. 14	MIČKINIKWA
Ø Družina Viků – str. 15	Netopýr
Ø Koníci – str. 15	Mičím
Ø Káňata – str. 16	Ječmen
Ø Plán akcí duben – srpen 2005 – str. 17	Rendy
Ø Neuvěřitelné, ale skutečné... - str. 18	rjb
Ø Stříbrná řeka – str. 19	Mičím
Ø Slovník pojmů – str. 20	Ječmen
Ø Indiánské značky – str. 21	Martin
Ø Detektivka – str. 22	Drak
Ø Stránka zábavy - vtipy - str. 23	Ječmen

Příští redakční rada se koná:	Na kmenové radě (Čilikot)
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 1. května 2005
Příští číslo vyjde:	V pátek 6. května 2005

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh

číslo 171, náklad 35 výtisků – vyšlo duben 2005

Šéfredaktor: Petr Fornůšek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317

trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, fornusek@quick.cz

www.skaut.cz/shawnee

grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!